

Lesarabrøv

Prostitutión er so nógv

Í sjónvarpssendingini »Manna millum« 22.09.91 varð m.a. práttað um vakurleikakappingina, sum í hesum døgum fer fram her á útarmaðu klettum okkara. Fyrst varð tosað við ein av dómárunum. Spurdur um hvussu tað gekst við at fáa gentur at tekna seg til áðurnevndu kapping, svaraði han, at síðani kappingin var blivin til frama fyri børnum í 3. heiminum, hevði verið lættari at fingið gentur at tekna seg. Eg havi við hesum í huga at spyrja fyrireikararnar av

kappingini »Miss Føroyar« hvat tað er, sum børnini í 3. heiminum fáa burtur úr hesi kapping. Eg havi lyndi til at halda, at einasta sambandi millum 3. heimin og vakurleikakappingar er imyndin av menniskjanum sum söluvoru. Hetta sjónarmið mitt skal skiljast soleiðis, at ongantið í søguni hevur »vælgerðinheit« verið so útbreidd sum nú, samstundis sum tvey neyðstøddu ongantið hava verið so mong sum nu, og talið bara økist. Á sama hátt, sum tvey neyðstøddu óvilj-

að verða nýtt sum profittskapandi lutir í söluframtøkum hjá stórkapitalinum, kasta hesar vøkur gentur seg í favnin á sponsorum aftanfyrir vakurleikakappingina, sum einans hava eitt í huga: Pengar, pengar, pengar!

Nú skuldi tað ikki verið neyðugt at lýst hendan samanhangin fyri gentunum, sum luttaka í kappingini. Eftir tí, sum kom fram í samrøðuni í sjónvarpinum, so fáa genturnar eisini kannað við sitt, um tær skulu luttaka. Tær vita tí sjálvandi sum er.

Men hugstoyt er tað, at vit í framkomna landinum Føroyar eru við til at birta nýtt liv í ein gamlan hugsunarhátt, ið so frægir menn sum Mahatma Gandhi og Martin Luther King doyðu í bardaga í móti: At menniskjað er ein nýtsluvøra — nýt og tveit burtur. Soleiðis skulu føroyingar nú venjast at hugsa anno 1991. Jú, sanniliga mentan fyri pengarnar.

Klávus á Kálteigi

Ógrundað álop í Sosialinum

Í Sosialinum 20. sept. verður undirritaði á ein sera ódamligan og órættvisan hátt lagdur undir (sitat): »at brúka blaðið hjá fiskimonnum og arbeiðsmonnum at halda fram við síni miðvisu herferð móti Javnaðarflokkinum«.

Sagt verður eisini (sitat): »Hóast FFFA-blaðið skal verja fiskimannin og arbeiðsmannin, so eigur tað ikki at gerast eitt amboð hjá einstøkum persónum, sum bert vilja eitt, og tað er at finnst at Javnaðarflokkinum«.

Uppaftur í einum øðrum broti skrivur blaðið (sitat): »Ein fær til tíðir varhugan av, at blaðstjórin, sum er fyrrverandi blaðstjóri á málgaðinum hjá Tjóðveldisflokkinum, ikki hevur slept sínum gamla tjóðveldis penni, sum einamest hevur verið halgaður Javnaðarflokkinum«.

Hesi orðini í Sosialinum eru ikki svar verd so langt við síðuna av, sum tey eru, og tað vita eisini tey, ið kenna eitt sindur til innihaldið og útgávuna av FF blaðnum.

Kortini kunnu nevndu brotini illa standa heilt ósvarað.

Stutt er at siga, at undirritaði ongantið hevur lagt sína egnu politisku meining í eina grein í FF blaðnum.

Eg havi skrivað nakrar oddagreinar, men altíð við navn undir, og tær hava í flestum forum verið bygdar á samrøðu og greinar, ið fyrst og fremst fakfelagsleikarar hava havt í blaðnum.

At siga, at hesar greinar hava verið einvíst politiskar, er heilt burturvið.

Prógvin fyri, at eg ikki

ynski at draga mína politisku áskoðan upp í blaðarbeiði er, at eg altíð skrivi ein bókstav undir greinina, soleiðis at eingin skal ivast í, hvat eg skrivi.

FF blaðið tekur ikki í móti dulnevndum lesarabrevum ella fremmandum greinum annars, har navn ikki fylgir við, men tær greinirnar, ið standa í blaðnum við ongum bókstavi ella navni undir, eru naturliga fyrst og fremst skrivaðar av teimum, ið eru útgevarar av FF blaðnum.

Tað vildi verið litil meining í einum fakfelagsblaði, um fakfelagsleiðararnir og útgevararnir av blaðnum ikki fingi innivist fyri sínum tilfari.

Álopið í Sosialinum á meg persónliga er tiskilpúasta ógrundað, og líkt kundandi verið til, at blaðið, nú flokkur teirra kinir Fólkaðarflokkinum, sær trol á alljósum degi.

Men tað verður so ikki mín høvuðspína!

Annars heldur greiniskrivarin í Sosialinum (hvør hann so er), at tað er gott við kritiskum røddum, og tað er somuleiðis gott, at vit hava fingið eitt FFA blað, ið vil birta upp undir tað so týðningarmikla orðaskiftið í samfelagnum.

Brot úr einum øðrum sitati ljóðar: »Vit kunnu taka undir við nógvum av tí, sum verður ført fram í blaðnum...«

Jú, sanniliga hava fiskimenn og verkafólk brúk fyri FF blaðnum, og breið semja man vera um, at tørvurin á einum málgaðni, ið kemur regluliga, neyvan nakrantíð hevur verið størri enn júst nú.

Ti skal hetta eisini vera

ein áheitan á teir fiskimenn og tey verkafólk, ið enn ikki hava fingið í lag at tekna seg sum haldarar av blaðnum, um at gera tað, nú vit fara inn í ein nýggjan ársfjórðing.

FF blaðið kemur annan hvønn hósdag, og tað kostar bert kr. 50,- um fjórðingsárið.

Vilmund Jacobsen

Gleðiligt

Tað er ikki eiti á, at vit hava rakt blaðstjóran á FFFA-blaðnum meint, at vit í farnu viku skrivaðu, at skrivning hansara í blaðnum er merkt av fortið hansara á tjóðveldismálgaðinum, og at tað er spell, at hann skal brúka blaðið hjá fiskimonnum og arbeiðsmonnum til herferð móti javnaðarflokkinum. Umtrúið blaðstjóri virsir hesi niðurstøðu okkara aftur og heldur hana vera heilt burturvið. Nú skal hetta ikki skiljast sum eitt persónligt álop á umrødda blaðstjóra. Vit hava stóra virðing fyri nógvum av tí góða journalistiska arbeiði, hann hevur greitt úr hondum bæði á 14. September og nú eisini á FFFA-blaðnum. Ikki minst áhugað verður er greinar hansara um fiskivinnuna. Tað var hinum partinum, vit funnst at, nevniliga tá hann fer í holt við sínar meira ella minni »politisku« greinar, eisini tær hann setir sín bókstav undir. Tað er kanska ikki so ofta, men tað kemur fyri. Hesar atfinningar okkara skulu heldur ikki takast sum annað. Tað er gleðiligt, at viðkomandi ábyrgdarhaviði á FFFA-blaðnum als ikki

hevur í hyggju at misbrúka blaðið til einvís politisk álop á ávisar flokkar. Latið okkum tí bara gloyma hesa episoduna. Vit ynskja blaðstjóranum og blaðnum góðan byrð, nú roynt verður at skaffa haldarar. Umframt at keypa ella halda Sosialin, sum jú kemur út við tíðindum fimm ferðir um vikuna, so er kærkommið at fáa eitt tjúkt FFFA-blað 14. hvønn dag. Vit ynskja tykkum alt tað besta við blaðútgávu.

Blaðstjórin

Rætting

Í lesarabrævateginnum friggjadagin eru tvey orð komin skeivt fyri, og hetta gevur innihaldinum skeiva meining. Vit skulu tí endurprenta hesi brotini rættað. Tað snýr seg um viðmerking frá lokalpolitiskum feløgum í Kristiliga fólkaðarflokkinum undir heitinum »Hví rýmir Tordur Niclasen?« Røttu brotini eiga at ljóða soleiðis:

»Men Tordur vildi ikki mæta og hevur alla tíðina

Allur bati bætir

Í eini tíð hvar arbeiðsloysið veksur so óhugnaliga nógv sum tað ger her hjá okkum nú, er ikki lætt at vera politikari. Gera vit í heila tikið nakað við at bota um støðuna hjá arbeiðsleysum? Hvat kann gerast?

Í Danmark er nakað, ið kallast førtíðs pension, tað vil siga, at tá persónur hevur rokkið tey trýssinstjugu árin, kann hann ella hon fáa hesa pensin, ið er 60 ella 75% av tí løn viðkomandi hevði í sínum arbeiði.

Her er serliga hugsað um at fáa fólk, ið eru komin til henda aldur, at leggja frá sær fyri at yngri, ið einki arbeiði hava, kunnu koma í teirra stað. Í vissum førum eru fólk, ið hava fyllt sekstí ár, noyðd at halda uppat at arbeiða og fáa nevndu pensin til tey so verða 67 ár, tá tann vanligu fólkapensin tekur við.

Henda mannagongd skuldi givið okkara løgtingsfólkum nakað at hugsa um. Eitt annað, ið eigur at verða gjørt vart við er, at øll tey, ið hava fyllt 67 ár, skuldu farið úr sínum plássi, so nakað varð gjørt, ið bar á rætta borðið.

Tað kann ljóða hart, at koyra fólk úr sínum arbeiði og tað er tað eisini, men samanumtikið er alt livið hart og ikki minni hjá teim ungu, at ganga fyri einki, møguliga fáa arbeiðsloysistjóðul, samstundis sum tey vita, at fólk, ið eru komin til pensiónsalur og kanska fáa bæði sína løn og pensin. Tí tað eru bert tey allar fægstu, ið ikki kvitta fyri pensiónina eisini.

Tað verður tíðum sagt, at flakavirkini eru noyðd at hava fólk í ar-

beiði, sum taa pensin, tí annars vantar virkinum arbeiðsfólk, men so átti ikki at verið. Tá skuldi viðkomandi virki heldur tikið so mikið minni av fiski inn, og latið tann fisk, ið ikki kundi blivið hagraiddur, til annað virki, har fólk møguliga biða eftir arbeiði.

Arbeiðsloysi hevur tianverri so nógv ringt við sær, bæði av einum og øðrum. Tey ungu eru full av arbeiðsmegi, so tað er hamiligt, at ov lítið er fyri teirra hendur. Maður ella kvinna, ið eru komin um tey seksti, tey duga betur at taka stoytin, ið tað gevur einki arbeiði at hava og sjáldan sita fólk í tí aldrinum fyri púrt einki, tey duga sum regul at finna sær eitt hvat at taka hondina í, um tað so er fyri onga løn, tað gerst ikki við. Tíðin hjá teimum fellur ikki so long sum hjá teim ungu.

Tað er ikki smávegis av arbeiði hjá honum, ið vil gera nakað, her verður hugsað um alt ungdomsarbeiði, ið stórvær tórvur er á, og at læra tey ungu at viðlíkahalda og umgangast alt tað, tey hava fingið í teim góðu tíðunum, verið hava.

Tí, ið ráða fyri borgum, kunnu ikki vera við til at útseta pinuna, arbeiðsloysi hevur við sær. Tí eru vald til at umsita okkara land og fólk og tí verða tit noyðd at gera tað, ið gerast kann. Óttin hjá teim ungu, sum einki arbeiði at fáa ella at verða uppsøgd í sínum arbeiði, er so óhugnaligur, sum hugast kann, tí kann ikki drást.

Einki, ið ber á rætta borðið, er til fánýtis, allur bati bætir.

X

Blaðstjórin

Ráðgeving

er í Kvinnuhúsinum hvønn hósdag kl. 19–21.